

Др. ЈОВАН СТЕФАНОВИЋ
(1896—1964)

На дан 20 октобра 1964 угаasio се живот др Јована Стефановића, редовног професора Правног факултета у Загребу. Један од најистакнутијих југословенских научних радника у области уставног права, својим изванредним смислом за суптилне анализе и јасно синтетичко излагање проф. Ј. Стефановић посебно је допринео развоју југословенског уставног права. Нарочита је заслуга проф. Ј. Стефановића што је изванредним педагошким особинама као професор васпитао низ генерација југословенских правника. Својом живом речи, као и јасним писаним делима и чланцима преносио је најновија достигнућа правне мисли на млађе нараштаје, увек пратећи нашу стварност, позитивно и упоредно право не изостављајући ни историјски развој појединих правних установа.

Рођен у Земуну 20 јануара 1896 проф. Ј. Стефановић одмах после матуре (1914) ступа у добровољачке редове српске војске да би дао свој прилог борби за слободу свог народа.

После повлачења кроз Албанију и лечења од ратних последица завршава Правни факултет у Монпељеју где је 1920 одбранио докторску тезу *Essai sur la politique serbe dans ses rapports avec l'Empire byzantin et la Turquie*. По повратку у земљу 1921—1922 он је судија у Панчеву, Зрењанину и Новом Саду.

Крајем 1922 изабран за доцента а 1925 за ванредног професора на Правном факултету у Суботици. Од 1926 професор је Уставног права на Правном факултету у Загребу. За време рата ухапшен заједно са женом и сином и протеран из Загреба за Београд. У Београду је 1942 пензионисан. По ослобођењу Загреба проф. Ј. Стефановић се враћа на своју дужност професора уставног права у Загребу. У току свог службовања у Загребу проф. Ј. Стефановић био је више пута биран и пре рата и после ослобођења за декана Правног факултета. Због својих научноистраживачких радова и истакнутог педагошког рада изабран је за правог члана Југословенске академије знаности и уметности у Загребу. Активност проф. Ј. Стефановића је многострука: члан је Правног савета Савезног извршног већа, члан Правног савета Извршног већа Сабора СХ Хрватске и многих домаћих и иностраних научних и стручних института и организација.

Проф. Ј. Стефановић је у својим објављеним радовима пре рата посветио пажњу поред обраде проблема уставног права и проблемима управног права у својим запаженим чланцима објављеним у *Архиву за правне и друштвене науке*, *Мјесечнику* и другим правним часописима. Личност проф. Ј. Стефановића и његово потпуно владање теоријом нашег и упоредног права посебно је изражено у његовом животном делу *Уставно право Југославије и компаративно право* које је прво објављено у једној књизи 1950 а друго допуњено издање објављено у две књиге 1956.

Проф. Јован Стефановић задржава истакнуто место у развоју наше правне мисли. Изванредно радан али увек скроман, свакад посвећен актуелним политичким и правним проблемима, јасан у својим излагањима, увек доследан слободарским традицијама своје генерације умео је да сагледа нашу нову стварност и да својим делима и делатношћу као научник и јавни радник да озбиљан и запажен прилог развоју савремене југословенске правне науке.

Д. Ђ. Денковић

ЖОРЖ ГУРВИЧ
(1897—1965)

14 децембра 1965 у Паризу умро је Жорж Гурвич, професор Сорбоне, један од најпознатијих социолога у свету, велики пријатељ наше земље и недавно изабрани инострани члан Српске академије наука и уметности. Гурвич је званично, као гост нашег социолошког удружења, посетио нашу земљу 1957, када је и на нашем Правном факултету одржао предавање о дијалектици и социологији које је објављено у *Аналима* 1958.

Ж. Гурвич је свој научни рад почео још пре револуције у царској Русији, где је завршио права, а професор му је био, између осталих, и бивши професор нашег факултета др Тарановски, за кога је сачувао своје поштовање све до смрти. У почетку се бавио филозофијом и теоријом права. После револуционарних догађаја емигрирао је из Русије и нашао стално боравиште у Паризу, где се почео бавити претежно филозофијом и социологијом права. Докторирао је на Сорбони два тезама о друштвеном праву, које значе датум у проучавању овог питања. Пре рата је значајан и његов рад на покретању најпознатијег правнофилозофског часописа тога времена *Archives de philosophie du droit et de la sociologie juridique*: С питања опште филозофије (написао је књигу о немачкој филозофији и науци о моралу) и филозофије права (најзначајније дело о правном искуству и плуралистичкој филозофији права), Гурвич уочи рата све више прелази на питања социологије права (познато дело о овој дисциплини) и опште социологије, да би се током и после другог светског рата потпуно посветио општој, теорији социологије. Он је створио свој сопствени систем теоријске социологије, заснован на тзв. „дубинском“ схватању социо-